Zaak C-270/91

Commissie van de Europese Gemeenschappen
tegen
Italiaanse Republiek

„Niet-nakoming — EEG-richtlijnen — Niet-omzetting binnen de gestelde termijnen"

Rapport van de rechter-rapporteur ..... I - 4421
Conclusie van advocaat-generaal M. Darmon van 15 mei 1992 ..... I - 4424
Arrest van het Hof van 8 juli 1992 ..... I - 4426

Samenvatting van het arrest

Lid-Staten — Verplichtingen — Uitvoering van richtlijnen — Niet-betwiste niet-nakoming (EEG-Verdrag, art. 169)

RAPPORT VAN DE RECHTER-RAPPORTEUR
in zaak C-270/91 *

Feiten en precontentieuze procedure

1. Artikel 2 van richtlijn 89/321/EEG van de Commissie van 27 april 1989 tot tweede wijziging van de bijlagen bij richtlijn 77/96/EEG van de Raad inzake het opsporen van trichinen (Trichinella spiralis) bij de invoer van vers vlees van varkens, huisdieren, uit derde landen (PB 1989, L 133, blz. 33), bepaalt dat de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om uiterlijk op 1 september 1989 aan deze richtlijn te voldoen, en dat zij de Commissie hiervan onverwijld in kennis stellen.

* Procestaal: Italiaans.

2. Artikel 2 van richtlijn 89/360/EEG van de Raad van 30 mei 1989 tot wijziging van richtlijn 64/432/EEG ten aanzien van de administratieve eenheden en de beëindiging van het serologisch onderzoek van bepaalde soorten varkens op brucellose (PB 1989, L 153, blz. 29), verplicht de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden om uiterlijk op 1 oktober 1989 aan deze richtlijn te voldoen; zij dienen de Commissie daarvan onverwijld in kennis te stellen.

3. In haar verzoekschrift geeft de Commissie te kennen, dat de Italiaanse Republiek niet binnen de gestelde termijn was overgegaan tot de vereiste mededeling van de omzetting van de twee bovengenoemde richtlijnen in intern recht, en dat zij de de Italiaanse regering daarop bij brief van 26 juni 1990 overeenkomstig artikel 169 EEG-Verdrag had uitgenodigd, binnen een termijn van twee maanden na de ontvangst van die brief haar opmerkingen kenbaar te maken en een volledig en gedetailleerd overzicht te doen toekomen van de verschillende nationale bepalingen ter uitvoering van elk der bepalingen van de richtlijnen.

4. Deze aanmaningsbrief werd niet beantwoord.

5. Op 18 maart 1991 zond de Commissie de Italiaanse Republiek een met redenen omkleed advies, waarin zij vaststelde dat Italië geen enkele mededeling had gedaan waaruit kon worden afgeleid dat de Italiaanse regering de krachtens de twee bovengenoemde richtlijnen op haar rustende verplichtingen was nagekomen. Zij nodigde de Italiaanse regering uit de maatregelen te treffen die nodig waren om zich binnen een termijn van twee maanden na betekening van het met redenen omkleed advies hiernaar te voegen.

6. De Italiaanse regering liet het met redenen omkleed advies onbeantwoord.

7. Daarop heeft de Commissie het onderhavige beroep wegens niet-nakoming ingesteld.

Schriftelijke behandeling en conclusies van partijen

8. Het beroep van de Commissie is op 15 oktober 1991 ter griffie van het Hof ingeschreven.

9. De schriftelijke behandeling heeft een normaal verloop gehad. Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en de advocaat-generaal gehoord, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

10. De *Commissie,* verzoekster, concludeert dat het den Hove behage:

— vast te stellen dat de Italiaanse Republiek de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door geen mededeling te doen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die nodig zijn voor het volgen van de richtlijnen 89/321 en 89/360 of door niet de maatregelen te treffen die nodig zijn om deze richtlijnen binnen de gestelde termijn uit te voeren;

— de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

11. De *Italiaanse Republiek*, verweerster, heeft geen formele conclusies ingediend.

Middelen en argumenten van partijen

12. De *Commissie* herinnert eraan, dat richtlijnen ingevolge artikel 189 EEG-Verdrag verbindend zijn ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke Lid-Staat waarvoor zij bestemd zijn, doch dat aan de nationale instanties de bevoegdheid wordt gelaten vorm en middelen te kiezen. Ingevolge dit dwingende karakter van richtlijnen moeten de Lid-Staten de voor de uitvoering ervan gestelde termijnen in acht nemen, zonder dat zij zich ten exceptieve op nationale bepalingen, praktijken of situaties kunnen beroepen om de niet-nakoming van uit richtlijnen voortvloeiende verplichtingen of termijnen te rechtvaardigen. De Commissie verwijst hiertoe naar de arresten van 18 maart 1980 (zaak 91/79, Commissie/Italië, Jurispr. 1980, blz. 1099, en zaak 92/79, Commissie/Italië, Jurispr. 1980, blz. 1115). Zij wijst er ook op, dat een Lid-Staat eerst kan worden geacht aan alle krachtens een richtlijn op hem rustende verplichtingen te hebben voldaan, wanneer alle bepalingen van die richtlijn uitdrukkelijk in zijn wetgeving zijn omgezet.

13. De *Italiaanse regering* erkent dat de betrokken richtlijnen niet volledig in haar interne rechtsorde zijn omgezet. Zij wijst er evenwel op dat thans decreten in voorbereiding zijn waarmee deze niet-nakoming moet worden opgeheven.

C. N. Kakouris
rechter-rapporteur